

Praha 7. dubna 2025

Č. j.: XXX-XXX-XXX

Sp. zn.: ZZZ-ZZZ-ZZZ

Vaše č. j.: [REDACTED]

Vyřizuje: Mgr. Hana Nenutilová

Tel.: 267 122 813

E-mail: Hana.Nenutilova@mzp.cz

Vážený pan

[REDACTED]
vedoucí odboru

odbor životního prostředí a zemědělství

Krajský úřad [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Žádost o výklad ve věci poplatku za znečišťování ve vztahu k TOC

Vážený pane vedoucí,

obdržel jsem Vaši žádost o stanovisko k ustanovení § 15 odst. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, které upravuje předmět poplatku za znečišťování. Jde o řešení otázky, zda je provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší (poplatník) povinen zpoplatnit znečišťující látky VOC vyjádřené jako „TOC“, pro něž má takto stanoven v integrovaném povolení specifický emisní limit, a zda takto popsána skupina znečišťujících látek podléhá zpoplatnění podle přílohy č. 9 bodu 1 k zákonu o ochraně ovzduší. Jedná se o stacionární zdroj uvedený v bodě 6.8. přílohy č. 8 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů. Současně je specifický emisní limit pro skupinu znečišťujících látek VOC vyjádřený jako TOC v integrovaném povolení stanoven nad rámec této vyhlášky, a to bez uvedení odkazu na definici zkratky TOC v příloze č. 8 k této vyhlášce či jiné bližší specifikace ohledně vymezení parametru „TOC“. V řešeném konkrétním případě se jedná o stacionární zdroje [REDACTED], pro něž bylo vydáno integrované povolení.

K Vaší žádosti uvádím následující:

Podle § 15 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší jsou předmětem poplatku za znečišťování „znečišťující látky, které jsou vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji a pro které má provozovatel povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1“. Podotýkáme, že podle znění účinného do 1. 3. 2025, kdy nabyla účinnosti novela zákona o ochraně ovzduší (zákon č. 42/2025 Sb.), bylo v tomto ustanovení odkazováno na § 6 odst. 1 písm. a), což však z hlediska posouzení řešené otázky nehraje žádnou roli, neboť pouze písm. a) podle předchozí právní úpravy je zde relevantní. Podle § 6 odst. 1 písm. a), ve znění účinném přede dnem 1. 3. 2025, zjišťuje provozovatel úroveň znečišťování u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop, anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním

předpisu nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenu pouze technickou podmínku provozu. Podle znění § 6 zákona o ochraně ovzduší účinného ode dne 1. 3. 2025 je obsah dosavadního písmene a) nově rozdělen do písmen a) a b).

V příloze č. 9 bodě 1 k zákonu o ochraně ovzduší je mezi znečišťující látkami, které podléhají zpoplatnění a je pro ně stanovena sazba poplatku, uvedena znečišťující látka VOC. V § 2 písm. m) zákona o ochraně ovzduší je uvedena definice těkavé organické látky (VOC), přičemž podle této definice se těkavou organickou látkou (VOC) rozumí „*jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou metanu, která při teplotě 20 °C má tlak par 0,01 kPa nebo více nebo má odpovídající těkavost za konkrétních podmínek jejího použití*“. Co se týče těkavých organických látek vyjádřených zkratkou TOC, v rámci zákona o ochraně ovzduší je uvedena v příloze č. 11, kde jsou pro ni v tabulce stanoveny mezní hodnoty emisí. V poznámce č. 2 k této tabulce, která se vztahuje k TOC, je zkratka TOC vymezena jako „*celkový organický uhlík, kterým se rozumí úhrnná koncentrace všech organických látek s výjimkou metanu vyjádřená jako celkový uhlík*“. Tato vysvětlivka je však relevantní pouze ve vztahu ke zde uvedené tabulce s emisními parametry pro spalovací stacionární zdroje do 300 kW jmenovitého tepelného příkonu. Nejedná se ani o emisní limity, ani o obecnou definici. Proto ji nelze aplikovat na jiné stacionární zdroje, než na spalovací stacionární zdroje do 300 kW jmenovitého tepelného příkonu.

K vazbě vzniku poplatkové povinnosti na stanovení specifického emisního limitu dále uvádíme, že podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší se emisní limity dělí na obecné emisní limity stanovené právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny (písm. a)) a specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení provozu (písm. b)). Specifické emisní limity jsou tedy stanoveny prováděcím právním předpisem (vyhláškou č. 415/2012 Sb.) specificky pro jednotlivé typy stacionárních zdrojů nebo jsou stanoveny pro konkrétní stacionární zdroje v povolení provozu. Právní úprava v zákoně č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, která se týká stanovení emisních limitů v integrovaném povolení (§ 14), nic nemění na výše uvedeném vymezení emisních limitů v § 4 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší. Je tedy nepochybné, že i v případě, kdy je povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší nahrazeno integrovaným povolením a v integrovaném povolení je stanoven specifický emisní limit pro znečišťující látku, pro kterou není stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu (vyhlášce č. 415/2012 Sb.), se jedná o specifický emisní limit ve smyslu § 4 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší.

Dále je z hlediska řešené otázky rozhodné, že se jedná o stacionární zdroje uvedené v příloze č. 8 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., v níž jsou stanoveny podmínky provozu pro ostatní stacionární zdroje. Konkrétně se jedná o stacionární zdroje podle bodu 6.8 „*Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny (kód 7.9. dle přílohy č. 2 zákona)*“. V této příloze je také vymezen pojem „TOC“. Podle bodu 1 písm. f) této přílohy se pro účely této přílohy rozumí TOC „*hmotnostní*

koncentrace těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík". Vzhledem k tomu, že se daná definice TOC vztahuje na přílohu č. 8 jako celek, vztahuje se na veškeré stacionární zdroje zde uvedené, a to včetně případů, kdy je specifický emisní limit pro stacionární zdroj uvedený v příloze č. 8 stanoven nad rámec této přílohy v povolení provozu, resp. v integrovaném povolení.

V návaznosti na výše uvedené je rovněž nutno vzít v úvahu, že na stacionární zdroje uvedené v bodě 6.8. přílohy č. 8 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., které spadají do režimu integrované prevence, se vztahuje Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách (BREF) pro výrobu buničiny, papíru a lepenky. V tomto referenčním dokumentu je uvedeno, že při daných výrobních činnostech dochází k vypouštění těkavých organických látek (VOC). [REDACTED]

[REDACTED] K tomu dále uvádíme, že stanovený specifický emisní limit a poplatková povinnost se vždy nutně vztahuje ke znečišťující látce, která je stacionárním zdrojem vypouštěna. Nemůže tak být pochyb o tom, že v daném případě se u specifického emisního limitu, který je v integrovaném povolení stanoven pro „TOC“, jedná o specifický emisní limit pro těkavé organické látky (VOC) vyjádřený jako celkový organický uhlík (TOC) a emitovanou znečišťující látkou, resp. jejich skupinou, jsou VOC.

Na základě výše uvedeného jsme dospěli k závěru, že v případě stacionárního zdroje uvedeného v bodě 6.8 přílohy č. 8 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. je předmětem poplatku za znečišťování ve smyslu § 15 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší vypouštěná znečišťující látka VOC i v případě, že je v integrovaném povolení stanoven specifický emisní limit pro skupinu znečišťujících látek VOC vyjádřených pouze jako „TOC“ bez dalšího, tj. bez výslovného odkazu na definici TOC uvedenou v příloze č. 8 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. či jiné bližší specifikace ohledně vymezení TOC.

JUDr. Libor Dvořák
ředitel odboru legislativního
podepsáno elektronicky

Na vědomí:

MŽP – odbor 820

MŽP – odbor 710